

Ikt. sz.: TAB/56-3/2016.

TAB-18/2016. sz. ülés
(TAB-87/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Törvényalkotási bizottságának**
2016. október 10-én, hétfőn 17 óra 23 perckor
az Orzágház főemelet 58. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	6
<i>Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról szóló T/12450. számú törvényjavaslat (Részletes vita)</i>	6
<i>Tállai András hozzászólása</i>	6
<i>Hozzászólások és határozathozatalok</i>	7
<i>Az ülés berekesztése</i>	21

Napirendi javaslat

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat

(T/12450. szám)

(Részletes vita)

(Kivételes eljárás keretében)

(Megjegyzés: Az elfogadott kivételességi javaslat száma: T/12450/1.)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Gulyás Gergely (Fidesz), a bizottság elnöke

Balla György (Fidesz), a bizottság alelnöke
Hende Csaba (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Répássy Róbert (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Bárándy Gergely (MSZP), a bizottság alelnöke
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a bizottság alelnöke
B. Nagy László (Fidesz)
Bóna Zoltán (Fidesz)
Dunai Mónika (Fidesz)
Hadházy Sándor (Fidesz)
Horváth László (Fidesz)
Jakab István (Fidesz)
Kucsák László (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz)
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Vécsey László (Fidesz)
Dr. Vejkey Imre (KDNP)
Burány Sándor (MSZP)
Gőgös Zoltán (MSZP)
Hiszékeny Dezső (MSZP)
Dr. Varga László (MSZP)
Dr. Lukács László György (Jobbik)
Pintér Tamás (Jobbik)
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)
Szilágyi György (Jobbik)
Fodor Gábor (független)

Helyettesítési megbízást adott

Bóna Zoltán (Fidesz) megérkezéséig Kucsák Lászlónak (Fidesz)
Dr. Galambos Dénes (Fidesz) Jakab Istvánnak (Fidesz)
L. Simon László (Fidesz) Horváth Lászlónak (Fidesz)
Dr. Mengyi Roland (Fidesz) dr. Vas Imrének (Fidesz)
Nyitrai Zsolt (Fidesz) Hadházy Sándornak (Fidesz)
Dr. Pesti Imre (Fidesz) dr. Répássy Róbertnek (Fidesz)
Dr. Salacz László (Fidesz) B. Nagy Lászlónak (Fidesz)
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) dr. Mátrai Mártának (Fidesz)
Vécsey László (Fidesz) megérkezéséig Balla Györgynek (Fidesz)
Dr. Rubovszky György (KDNP) dr. Vejkey Imrének (KDNP)
Dr. Tóth Bertalan (MSZP) dr. Bárándy Gergelynek (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Tóth Zita
Pórné dr. Zselinszky Eszter
Horváth-Babos Tímea

Meghívottak

Hozzászóló

Tállai András államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Megjelent

Izer Norbert helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 17 óra 23 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! A bizottsági ülést megnyitom. A helyettesítési rend a következő: B. Nagy László képviselő úr Salacz Lászlót, Jakab István alelnök úr Galambos Dénest, Répássy Róbert alelnök úr Pesti Imrét, Horváth László képviselőtársunk L. Simon Lászlót, Mátrai Márta háznagy asszony Selmeczi Gabriellát, Kucsák László képviselőtársunk Bóna Zoltánt, Hadházy Sándor képviselő úr Nyitrai Zsoltot, Vas Imre képviselőtársunk Mengyi Rolandot, Bárándy alelnök úr pedig Tóth Bertalant helyettesíti. A helyettesítési rendre is figyelemmel megállapítom, hogy az ülés határozatképes.

Képviselőtársaim a kiküldött napirendi javaslatot kézhez kapták. Kérem, most erről szavazzunk! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a bizottság a napirendet 24 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett támogatta.

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról szóló T/12450. számú törvényjavaslat (Részletes vita)

Ennek megfelelően soron következik az ülésünk egyetlen napirendi pontja, ami az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról szóló T/12450. számú törvényjavaslat. A részletes vitát kivételes eljárás keretében folytatjuk le. Az elfogadott kivételességi javaslat száma: T/12450/1. Az összevont vitára, valamint az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és zárószavazásra az Országgyűlés holnapi ülésnapján kerül sor.

Köszöntöm a Nemzetgazdasági Minisztérium képviselőjében Tállai András államtitkár urat és helyettes államtitkár urat. Meg is adom a szót a javaslat ismertetésére államtitkár úrnak. Parancsoljon!

Tállai András hozzászólása

TÁLLAI ANDRÁS államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítását tartalmazza az előttünk lévő törvényjavaslat, amelynek összesen három paragrafusa van.

Az 1. §-ban az 53. § - amely az adótitok megfogalmazását, annak leírását tartalmazza - kiegészítésére kerül sor, mégpedig egy (1a) bekezdéssel, amely kimondja, hogy adótitoknak minősül különösen az államháztartás központi alrendszere terhére nyújtott adókedvezmény, jóváírás, nyújtott támogatás vagy az adózó által törvényben meghatározott kedvezményezett célra történő felajánlás esetén a támogatást nyújtó, a felajánló adózó megnevezése. Tehát az (1a) bekezdésben az adótitoknak egy értelmezését tartalmazza a törvényjavaslat.

Majd az 53. § kiegészül egy (6)-(7) bekezdéssel, ami viszont kimondja ugyanebben a kérdésben, hogy mi az, ami nem minősül adótitoknak, illetve a (7) bekezdés esetén a nemzeti vagyont kezelő gazdálkodó esetében még tovább szélesíti ezt a kört.

A 3. § pedig a hatálybaléptetési rendelkezéseket tartalmazza.

Lényegében egy olyan szabályozásról van szó, amely eddig is szabályozva volt, hiszen az adótitok fogalmába az eddig szabályozott kérdéskört is bele kellett, bele lehetett érteni, azonban úgy gondolta a Nemzetgazdasági Minisztérium, hogy lezárva

egy nyitott kérdést, egy félreértelmezhető kérdést, behozza ezt a szabályozást, amely kimondja az előbb elmondott tartalommal, hogy mi minősül adótitoknak, és mi az, amit nem kell ebben a kérdésben adótitoknak minősíteni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vejkey Imre képviselőtársunk Rubovszky elnök urat, Balla György alelnök úr pedig Vécsey képviselőtársunkat helyettesíti.

Megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak. Parancsoljon!

Hozzászólások és határozathozatalok

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! Álláspontunk szerint a kivételes eljárást az égvilágon semmi nem indokolja. Semmi olyan rendkívüli katasztrófahelyzet a magyar államháztartás környékén legjobb tudomásunk szerint nincs, ami egy egynapos parlamenti tárgyalást követően lényegében azonnali törvényalkotást igényelne már a holnapi napon.

Azt ugyanakkor már megszokhattuk, hogy ha a kormány vagy a Fidesz szégyell valamit, akkor igyekszik ezen a szégyenen legalább gyorsan túlesni, ne tartson sokáig. Szerintem semmi más nem indokolja ezt az egynapos törvényalkotási folyamatot, mint ez, hogy igazából ezt a javaslatot önök is röstellik. Nem kevesebbről van szó, mint évi 800 milliárd forint kedvezmény felhasználásának az adótitok körébe való utalásáról. Maga a 2015. évi zárszámadás tartalmazza azt az adatot, hogy 800 milliárd forintnyi adókedvezményt használtak fel az adózók. Ebből 470 milliárd forint jutott a cégekre. Ismert ugyanakkor, hogy többen is szeretnék megtudni az országban, újságírók és politikusok is, hogy különböző, a miniszterelnöknek vagy a kormánypárti politikusoknak kedves labdarúgóklubok milyen forrásból és milyen átengedett adókedvezményből gazdálkodnak.

Ez a törvényjavaslat most gyakorlatilag azt a célt szolgálja, hogy sem Mezőkövesd, sem Alcsút vagy Felcsút esetében ilyen adatokat nem lehet igényelni a jövőben, mert a választ senki nem lesz köteles megadni, hiszen adótitoknak minősül majd. Ez az átengedett költségvetési bevétel a közgazdasági tartalmát tekintve természetesen közpénz. Minden olyan pénz, ami az állam bevételeit illeti, amit az állam a saját bevételei rovására másoknak átenged, amitől eláll és aminek a felhasználását egyébként a NAV ellenőrzi, az álláspontunk szerint közpénznek minősül.

Szeretném azt is elmondani, hogy az a fajta gyakorlat, amikor üzletemberek a foci világában nem túl jelentős, de kormánypárti politikusoknak kedves labdarúgócsapatokat támogatnak, ezzel egyfajta szívességet is tehetnek. Itt felmerül a barterezés lehetősége, ha már Rogán Antal helikopterezése ügyében ez a szó kezd elterjedni a hazai közbeszédben. Magyarán: igenis indokolt megnézni, hogy az a nagyvonalú üzletember, aki egy kormánypárti politikus kedvenc labdarúgócsapatát támogatja, egyébként valamilyen más formában - pályázati pénz vagy bármilyen más költségvetési pénz formájában - visszakapja-e a kormánytól, az államtól ezt a támogatást. Ez egyfajta barter is lehet, aminek a terjedését egyáltalán nem tartanánk szerencsésnek Magyarországon.

Tisztelt Bizottság! Mindezekre való tekintettel az MSZP ezt a törvényjavaslatot nem fogja támogatni. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy Róbert alelnök úr kért szót, parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Én Burány képviselő úrnak azzal a kijelentésével szeretnék

vitatkozni, hogy az adókedvezmény közpénz. Így fogalmazott, hogy az adókedvezmény közpénz.

Álláspontom szerint ez nem felel meg a valóságnak, tekintettel arra, hogy az adókedvezmény az adózó jövedelme, mégpedig az a jövedelem, amit nem von el az állam. Tehát csak az lehet közpénz, amit adó formájában beszed. Ráadásul meggyőződésem, hogy az is csak akkor válik közpénzzé, ha megérkezik és belekeveredik az államháztartás bevételeinek a körébe.

Tehát ha azt a felfogást elfogadnánk, amit Burány képviselő úr meghirdetett, hogy az adókedvezmény alá tartozó jövedelem egy közpénz, akkor innentől kezdve tulajdonképpen nagyon széles körű lenne a közpénz fogalma, mert tulajdonképpen minden adózó bevétele, legyen az magánszemély vagy legyen az vállalkozás, a közpénz fogalma alá tartozhatna, pusztán azon az alapon, hogy elvileg beszedhetné adóként az állam, elvileg adót vethetne ki rá. De ez nem igaz, mert az adóbevétel a törvény által előírt mértékű adóbevétel, és mindaddig, amíg a törvény nem írja elő, hogy azt a bevételt az adózás alá vonná az állam, nem is lehet közpénz fogalma, nem is tartozhat a közpénz fogalma alá.

Tehát szerintem a javaslat azon az elvi alapon áll, hogy a számos adókedvezmény, ami létezik egyébként az adózási rendszerünkben, egyike sem minősül közpénznek, hiszen nemcsak a szóban forgó adókedvezmény létezik, hanem ennél még jóval több adókedvezmény létezik. Akár a magánszemélyek személyi jövedelemadója gondolkodnak, akár más jövedelemfajtákra vagy adófajtákra gondolkodnak, számos adókedvezmény létezik egy adórendszerben.

Nem lehet azt mondani, hogy pusztán azon az alapon közpénz, hogy elvileg az állam bevétele lenne, mert nem az állam bevétele, hiszen törvény mondja ki, hogy az nem az állam bevétele, azt az adózónál hagyja az állam. Ezért nem igaz az a logika, hogy ez közpénznek minősül.

Az egész kiindulási pontja annak, amit Burány képviselő úr felvezetett, ezen az adókedvezmény egyenlő közpénz logikán alapul, de ez egy téves megközelítés. Szerintem mind jogilag, mind közgazdaságilag téves, hogy az adózónál hagyott jövedelem közpénz lenne - nem igaz ez az állítás. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szilágyi György képviselő úr kért szót, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Rögtön Répássy Róberttel szeretnék vitatkozni, hiszen szerintem a miniszterelnök úrnak is el kellene ezt mondani, mert a miniszterelnök úr azt nyilatkozta a felcsúti stadion felépítésénél, hogy kikéri magának, hogy ez közpénzből épült volna, hiszen magánpénzből építették fel.

Majd eltelt két hónap, és a miniszterelnök úr kénytelen volt megváltoztatni a véleményét, és azt mondta, hogy valóban igaza van azoknak, akik azt mondták, hogy közpénzből épült fel, hiszen taokedvezményt vettek igénybe ennek a felcsúti stadionnak a felépítéséhez.

Államtitkár Úr! A törvényben meghatározott célra nyújtott bármilyen támogatás, amit egyébként be kellene fizetnie és az adózó nem írhatná le az adójából, befolyyna az államháztartásba, és onnantól kezdve gyarapítaná az államháztartást; itt meg nem gyarapítja, mert önök kivonják. Innentől kezdve semmi más nem történik ebben az esetben, mint a közpénzt, megint egy trükkel, megpróbálják nem közpénzzé nyilvánítani. De a miniszterelnök úr is elismerte azt, hogy például a taokedvezmény adott esetben igenis közpénz. Éppen ezért, mivel ez közpénz, semmi más nem látszik itt... Tudom, önöknek teljesen más a fogalmuk a közpénzről, mint az a társadalomban egyébként megvan. Önök elvileg odatesznek egy „s” betűt, azt mondják, hogy

„közpénz, már el is raktuk”, tehát megköszönik, és szépen elrakják. A közpénz nem erről szól, hogy önök megköszönjék és elrakják ezeket a pénzeket.

Sőt, eltitkolják, hiszen most mondhatja azt Tállai államtitkár úr, hogy az van benne a törvényben, hogy mi nem minősül adótitoknak. Nem, államtitkár úr! Ennek a törvénynek nem az a lényege, hogy mi nem minősül adótitoknak, hanem az a lényege, hogy mi fog innentől kezdve adótitoknak minősülni. Tehát már ebben az évben - hiszen most gyorsan át kell vinni ezt a javaslatukat, ismételten egy kivételes eljárás során - titok lesz. Nem lehet majd megtudni, csak egy példát mondom, mert még több más példa is lehetne, de hogy csak a taónál maradjunk, hogy ki mennyi taót nyújtott, melyik egyesületnek, és ez az egyesület ezt adott esetben hogy használta fel. És hogy az állam nem vesz részt benne - hogy is írták, mindjárt mondom -: „... az államháztartás részét, az állam újraelosztó funkciót azok kapcsán nem lát el.” Hogyne látna el! A taopénzek kapcsán a magyar állam a különböző sportszervezetek útján igenis elég keményen beleszól ebbe - hogy szól bele? Legfőképpen például úgy, hogy az összes nagyobb sportszervezet élére a saját embereiket ültették be. Az MLSZ-től a Nemzetközi Olimpiai Bizottságon keresztül mindenhol az önök emberei ülnek; a nagyobb szövetségek élén az önök emberei ülnek; a látvány-csapatsportágak élén az önök emberei ülnek - hogyne szólnának bele! Szépen meghatározzák azt, hogy ki mennyi pénzt adhat, és mennyi pénzt tud erre fordítani.

Az indoklásnak van még egy mondata, ami nekem kimondottan tetszik. Úgy szól az utolsó mondat: a módosítás célja, hogy ezen jogalkotói szándékot megvalósítsa. Mely jogalkotói szándékot kívánják megvalósítani? Hogy a közpénzek innentől kezdve adótitoknak minősüljenek. Egyszerűen nonszensz, amit önök csinálnak!

Megmondom őszintén, felháborító az, hogy nem elég, hogy ezt az országot az elmúlt hat évben... Szinte már azt hittük, hogy nincs lejjebb, tehát nem lehet lejjebb - az elmúlt nyolc évezést nyugodtan előhozhatják -; nem hittük azt, hogy ennél van lejjebb. Van lejjebb! Önök úgy szétlopták ezt az országot, amit most, jelen pillanatban különféle trükkökkel megpróbálnak még lehetetlenné is tenni, hogy fel lehessen tární ezeket a dolgokat, vagy bárki elkezdjen nyomozni például a taopénzek áramlásával kapcsolatosan. Én ezt felháborítónak tartom.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom soha nem fog ehhez asszisztálni. Egy dolgot viszont garantálhatok: lehet, hogy önök nem hiszik el, de majd ugyanilyen törvénykezésbe fogunk akkor kezdeni, amikor önök már nem lesznek kormányon, és ezeket mind-mind meg fogjuk változtatni, hogy végre a közpénzek ugyanúgy normálisan legyenek felhasználva az ország és a magyar állampolgárok érdekében, és ne a saját zsebeiket tömjék, és utána azokat megpróbálják eltitkolni. *(Dr. Répássy Róbert: Talán törvényt hozni.)*

ELNÖK: Balla alelnök úr kért szót. Parancsoljon!

BALLA GYÖRGY (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Egy dologban egyetérték Szilágyi képviselő úrral, hogy attól az isten mentsen meg mindenkit, hogy önök törvénykezésbe kezdjenek *(Dr. Répássy Róbert: Így van!)*, mert törvénykezni a bíróság szokott, a parlament törvényt hoz. *(Derűltség és közbeszólások.)* Erősen tartok attól, hogy ha önök, ne adj' isten, egyszer hatalmat kapnak a kezükbe, akkor nyomban törvénykezni is kezdenének, nemcsak törvényt hozni. *(Szilágyi György közbeszól.)* A dologban szerintem célszerű... Bocsánat, akkor abban is egyetérték Szilágyi képviselő úrral, amit mondott, hogy sokáig azt hittük, hogy nincs lejjebb; szerintem is van, hiszen képviselő úr egyre többször szól hozzá. *(Közbeszólások az ellenzéki képviselők körében.)*

A csúsztatásokat viszont szerintem jó lenne elkerülni. Tehát amikor beszél Burány képviselő úr arról az adókedvezményről, amit az ország ad, akkor azt nem célszerű úgy folytatni, hogy ez az összeg tulajdonképpen az a támogatás, amit a foci kap. Igaz, hogy önöknél nem volt, de ennek a támogatásnak egy jelentős része például a családi adókedvezmény - sokkal jelentősebb része, mint a focitámogatás -, vagy például az az 1 százalékos támogatás, amit minden alapítványnak minden magánszemély adhat, vagy az az 1 százalékos támogatás, amit minden magánszemély egyébként egyháznak adhat.

Ha én elfogadom azt a logikát, ami kicsit nehezemre esik, de, mondjuk, megkíséreltem elfogadni Szilágyi képviselő úr logikáját, hogy minden közpénz, ami támogatás, ebből a logikából az következik, hogy mindenkinek tételesen be kéne vallani meg tételesen tudni kéne, hogy ki milyen egyháznak adott támogatást az 1 százalékos adókedvezményen keresztül. Tényleg ezt akarják? Tényleg azt gondolja, hogy erről van szó? (*Dr. Répássy Róbert: Majd ha törvénykeznek.*) Közpénznek nevezni azt, amit adókedvezményben egyébként bárki igénybe vehet? Hogy lenne az közpénz? Akkor minden közpénz? Most 15 százalék a személyi jövedelemadó szintje. Ha „ha”-val kezdjük a mondatot: ha 30 százalék lenne, akkor amit most nem fizetnek be az emberek, az is közpénz lenne? (*Közbeszólások.*) Most 15 százalékot kell csak befizetni, de lehetne 30 is, akkor amit nem fizet be, az is közpénz; meg ha 45, az is közpénz; meg az 1 százalék, az is közpénz; meg a családi adókedvezmény, az is közpénz. Nem! Az a közpénz, amit egyébként befizetnek az adókedvezmények figyelembevételével. Onnantól kezdve, ami befolyik az államhoz, az is közpénz. Meg az is közpénz lett volna, amit az önök frakcióvezetője azért nem fizetett be, mert elcsalta az adót. Na, látják, az közpénz lett volna! Inkább arról beszéljenek! (*Gógös Zoltán: És mi a sürgős benne?*)

ELNÖK: Ha bármelyik képviselőtársunk akár az MSZP-ből is szót kér, eddig is szót adtam, tehát egész nyugodtan. Ha Gógös képviselő úrnak kérdése van, ez rá is vonatkozik, de két másik frakciótársa is szót kért. Először Varga László képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Hát, nem egyszerű néhány kormánypárti felszólalást feldolgozni, nehéz megtalálni, hogy hol kapcsolódik a konkrét előterjesztéshez egyébként. Egy picit ott folytatnám, ahol részben Burány képviselőtársam és Szilágyi képviselőtársam abbahagyta. Azért érdekes a helyzet, mert amíg még volt Sport- és turizmusbizottság, addig Szilágyi képviselőtársammal sok mindent végigkövettünk a társaságiadókedvezményrendszer kialakítása kapcsán, amit egyébként leszögeznék, hogy én széleskörűen támogatottnak éreztem az elején; az MSZP-kormányok idején a színház- és filmművészet tekintetében volt hasonló kedvezményrendszer, tehát ott létrejött és nyilván ez működött. Egy olyan ügynek láttuk az öt látvány-csapatsportág tekintetében ezt, ami támogathatja a magyar sportéletet és az utánpótlást. Sőt, javasoltuk, hogy az olimpiai sportágak teljes körére kerüljön ez kiterjesztésre.

Aztán csalódtunk. De az egész magyar társadalom csalódott. Az öt látvány-csapatsportágra kiterjesztett kedvezményrendszer működésének első évében több adókedvezményt hívott le a Felcsút, mint egyébként négy focin kívüli látvány-csapatsportág és a Magyar Olimpiai Bizottság együttesen. Ez a helyzet. Ezek a számok. Tehát ha azt mondják önök, hogy ez valami természetes logika a cégek részről, hogy egy 1800 lelkes kistelepülés csapatának nyújtják ezeket a támogatásokat, és nem egyébként más, nagy múltú, komoly sportszakmai múlttal rendelkező kluboknak, akkor én nagyon meg vagyok lepődve.

Mivel ez az előterjesztés egyébként a magyar sportról szól amúgy, tehát csak másodlagos ilyen tekintetben a konkrétsága az adózás rendjéről - nyilván a törvény maga ez, de a mögöttes kérdés nyilván a magyar sport és elsősorban a magyar labdarúgással kapcsolatos taokedvezmény-rendszer -, ezért ezeket bizony az asztalra kell tenni. Arról beszélnek ma sportszakmai körökben, hogy irányított a taorendszer, hogy nagyobb cégeknek bizony megmondják, hogy ha te rendben akarsz lenni, akkor hova kell utalni ezt a történetet, kit kell kedvezményezettként megjelölni. Hát ez van.

S ez bizony nagyon kellemetlen lehet önöknek, ezért teljesen indokolatlanul titkosítani akarják egy gyorsított eljárásban a parlament előtt áterőszakolva ezeket a kérdéseket, az adótitok körét akarják ebben a tekintetben kiszélesíteni. Arról nem is beszélve, hogy ez az adókedvezmény-rendszer nem csak utánpótlásportot támogatott, teljesen világos. Több olyan sportlétesítmény is létrejött indokolatlanul magas költségekből, amely egyébként nemcsak utánpótlásportot szolgált, hanem versenysportot, tehát profi sportot is, ezáltal torzítva a valós versenyt például a labdarúgás tekintetében. A feladata az államnak ilyen bevételekről lemondani, és torzítani egy valós versenyt? Hát nem, de egyébként ebben a nézők kritikáját is megkapja a magyar labdarúgás: nem mennek el az emberek olyan rendezvényekre, ahol ilyen körülmények között jön létre egy torz verseny, nem kíváncsiak arra; mondom ezt labdarúgás-szerető emberként és egyébként az egyik NB I-es csapat bérleteseként, talán ezt tudják rólam egy páran. Tehát a nyilvánosság kizárását ezekből a kérdésekből szerintem semmi nem indokolja, ezt szeretném mondani.

Én abban hiszek, hogy ha jogszabályalkotásra kerül sor, ha javaslatot teszünk az Országgyűlés elé, akkor azt valamilyen társadalmi folyamatnak indokolnia kell. Én tényleg nagy tisztelettel meghallgattam Répássy alelnök úr eszmefuttatását is, arra válaszoljon ön is meg Balla képviselőtársam is, hogy mi az a társadalmi folyamat, ami ezt a gyorsan áterőszakolt jogalkotást indokolja. Mi történt? Beszélnek az utcán ezt, hogy kéne egy ilyen jogszabály? Vagy nem tudom, tehát nem igazán értem, tényleg.

Úgyhogy ez szerintem egy szégyen, röviden. Én azt kérem önöktől, gondolják ezt végig. Nem fogjuk támogatni, és változatlanul küzdeni fogunk azért, hogy a magyar sportélet versenysemleges körülmények között jusson támogatásokhoz, és azért is, hogy bizony az ilyen módon átirányított állami bevételek nyilvánosságot és megfelelő nyilvánosságot kapjanak. Ez a magyar társadalom érdeke, erről vagyunk meggyőződve. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szilágyi képviselő úr kért még szót. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem szeretnék személyeskedésbe belemenni, hogy honnan van lejjebb meg honnan nincs lejjebb; ennek az elmúlt hat évnek azért voltak mélypontjai, voltak itt olyan frakcióvezetők, akik abszolút a mélypontot jelentették szerintem a Fidesznél is.

De akkor menjük rá arra, hogy ki mihez ért és mihez nem ért, mondjuk, adott esetben. Egyszerűen én nem is értem Balla képviselő úr érvelését, amikor a személyi jövedelemadóról beszél, hogy ha a 15 százalékot 30 százalékra emelnék - lehet, hogy adóemelést akarnak csinálni, de teljesen mindegy -, akkor az most közpénz-e. Képviselő úr, az nem adókedvezmény. Az adósávról kezdett el beszélni, hogy kinek mennyi személyi jövedelemadót kellene fizetnie. Körülbelül ennyit értett meg az egészből, ennyiben látja át az egész törvényt akkor ezek szerint. Fogalma sincs arról, hogy miről beszélünk.

Menjen el, kérem arra ismételtén önt is, hátha esetleg Orbán Viktor meghallgatja, és elmondja önnek Orbán Viktor, hogy ő személy szerint mint Magyarország miniszterelnöke a taót közpénznek tekinti vagy nem tekinti

közpénznek, hiszen kijelentette - gondolom, nem fogja megmásítani a szavát, ő azt mondta -, hogy a taokedvezmény közpénz. Ha a taokedvezmény pedig közpénz, akkor igenis úgy is kellene kezelni, nem adótitokként kezelni. Hiszen, képviselő úr, a következő dolog áll majd fenn, ha önök elfogadják ezt a törvényt. Vegyünk egy egyszerű, ma Magyarországon jól menő futballakadémiát, mondjuk, a Puskás Akadémiát; hogy miért ez jutott eszembe, nem tudom, lehet, hogy azért, mert a legtöbb szurkolója neki lehet, hiszen a legtöbb taokedvezményt ők kapták folyamatosan, amióta a tao létezik, messze meghaladta azokat az összegeket, amiket nagyobb egyesületek, nagyobb klubok kaptak. Ez a pénz mind-mind Felcsútra áramlott. Vajon azért áramlott Felcsútra ez a pénz, mert ilyen sok Felcsút-szurkolója lett ennek az 1800 fős falunak, ennyi rokonszenves nagyvállalkozó lett a szerelmese, vagy pedig azért, mert mindenki tudta, hogy a felcsúti Puskás Akadémia Orbán Viktorhoz tartozik, és esetleg leszóltak különböző vállalkozóknak, hogy mennyi pénzt kell odatolni a Puskás Akadémiához? Ha ezt a törvényt önök elfogadják, akkor mi fog fennállni? Az fog fennállni, hogy azt majd meg lehet tudni, hogy a Puskás Akadémia éves szinten en bloc, összesen mennyit kapott bizonyos kedvezményekből vagy bizonyos támogatásokból, azt viszont már nem lehet megtudni, hogy ezeket kik adták. Tehát azoknak a neve, akik nyújtották ezeket a kedvezményeket, ezeket a támogatásokat Felcsútnak, a felcsúti Puskás Akadémiának, már nem lesz nyilvános.

Hogy miért kell ezt titkolni? Vannak erre elképzeléseim, hogy miért kell titkolni ezeket a dolgokat, de akkor megint majd azt fogják mondani, hogy biztos csak ilyen összeesküvés-elméleteket gyártunk, hogy az olyan 90 százalékok, ami mondjuk Voldemort esetében 90 százalék volt, vajon hova mennek, miért mennek és milyen formában. Hiszen innentől kezdve önök nyugodtan kérhetnek, már teljesen legálisan és törvényileg eltitkolhatóan is különböző támogatási pénzeket, és ezeket majd szépen odajuttatják éppen Felcsútra. Vagy ha valamelyik másik havernak kell bármilyen más olyan dologra, amit önök törvényben még meg is határozhatnak, mert a skála szinte széles, holnap akár benyújtanak egy másik törvényt, és majd kitalálják, hogy éppen mire lehet majd, mondjuk, a társasági adókedvezményt adni, mint ahogy az olimpiánál az olimpiai pályázathoz már lehet adni, akkor akármi másra is kitalálhatják bármikor, amikor valakinek kell, mit tudom én, mondhatnám és sorolhatnám sorban azokat a városokat, amely városokban ez megvan, de nem tudom.

Államtitkár Úr! Mindig úgy találkozunk egymással, hogy ön több pozíciót képvisel. Azért is lennék kíváncsi a véleményére, mert most mint államtitkár van itt. Azt is tudom, hogy a múltkor ezen már vitatkoztunk, és elmondta az államtitkár úr, hogy egyébként a kormány által meghatározott adópolitikát betartó NAV elnökeként, amely éppen ezért ön szerint nem független - szerintem meg függetlenül kellene betartani a törvényeket és nem politikai ráhatásra -, de most esetleg mint nagy sportbarát, mint Mezőkövesd város felvirágoztatója a sport terén is, elmondhatná, hogy a taokedvezményeknél miért jó az, mondjuk. Mezőkövesdnek, ha nem lehet megtudni, hogy kik azok, akik támogatták. Miért kell eltitkolni? Miért nem büszke rá adott esetben a mezőkövesdi egyesület, ha kaphat bármilyen taokedvezményt, hogy kik azok az önzetlen vállalkozók, akik csupán azért, mert Mezőkövesd-szurkolók lettek, támogatják, mondjuk, az utánpótlást és az önhöz kapcsolódó utánpótlás-csapatot? Szerintem erre inkább büszkének kellene lenni. Persze akkor, ha, mondjuk, kiderül, mit tudom én, hogy ez az illető mégsem olyan nagy Mezőkövesd-szurkoló, csak, mondjuk, kapott három-négy olyan borsos állami megbízást, amiből éppen leadja a jattot, akkor viszont már igen, akkor valóban, akkor legyen adótitok, mert akkor ez így megfelelő. Ez itt erről szól.

Ez itt erről szól, és önök ismételten át akarják verni a Házon, 24 órán belül. Szerintem ez felháborító. Bele lehet itt kötni, mondjuk, olyan rosszul megfogalmazott mondatokba, mint törvényalkotás vagy törvényhozás. Higgye el, Balla képviselő úr, lehet, hogy sokkal jobban tisztában vagyok a kettő közti különbséggel, mint ön, de ettől függetlenül megkövetem. *(Dr. Répássy Róbert: Törvénykezés! De aközött nincs különbség, amit mondott, csak a törvénykezés között.)* Ha a jegyzőkönyvet megnézzük, akkor valóban lehet, elképzelhető, hogy ezt éppen rosszul mondtam. Innentől kezdve pedig szégyelljék magukat!

ELNÖK: Répássy alelnök úr kért szót, parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Szeretném megnyugtatni Szilágyi képviselő urat, hogy a törvényalkotás és a törvényhozás között valóban nincs különbség, de a törvénykezés között van különbség. *(Moraj és közbeszólások az ellenzéki képviselők köréből.)*

Ezek után nagyon röviden szeretnék hozzászólni a dolog érdekéhez. Én azt gondolom, hogy ebben a vitában keverednek az adózási fogalmak, és kétségtelenül, talán ott, az asztal végén ülőket leszámítva, nem mindannyian vagyunk felkent adójogászok, adószakértők. Tehát amikor az adóbevétel, vagy mondjuk úgy, hogy költségvetési bevétel az államháztartás része lesz, akkor természetesen az közpénz. De itt éppen az a különbség az adókedvezmény és az adóbevétel között, hogy az adókedvezményt nem fizetik be, tehát nem is érkezik meg bevétel formájában.

Itt annyiban vitatkoznék egyébként Balla képviselő úrral, hogy az 1 százalékos felajánlás már akkor történik, amikor a befizetett adóból továbbítják, tehát gyakorlatilag nem én tudom odairányítani a kiválasztott társadalmi szervezethez, hanem befizetik és úgy irányítják át. *(Balla György: Így is adótitok...)* És még így is adótitok, így van, és még így sem vonatkozik rá a közpénzek transzparenciája. *(Balla György: Pedig erre rá lehetne fogni...)*

Tehát csak annyit akartam mondani, hogy az adóbevétel és az adótitok fogalma nem ugyanaz. Annak ellenére, hogy az adóbevétel közpénz, az adózó személyes adatait, vagy még a cégekét is, mint az adózók egyes gazdálkodási adatait, természetesen az adótitok védi. Eddig nem vettem észre, hogy bárkinek problémája lett volna az adótitokkal, különösen nem, mondjuk, az Alkotmánybíróságnak vagy más jogi szervezeteknek, mert az adótitok védi az adózó adatait.

Ettől teljesen el kell választani azt a kérdést, hogy amikor már a bevétel befolyt az államháztartásba, akkor annak a felhasználása természetesen transzparens, és a közpénzügyekre vonatkozó szabályok vonatkoznak rá. Tehát ne keverjék össze az adótitkot, az adóbevételt és az adókedvezményt, mert ez három teljesen különböző kategória, amelyek más jogi megítélés alá esnek. Köszönöm szépen. Úgy látom, hogy legalább négy szocialista képviselő szeretne felszólalni utánam.

ELNÖK: Köszönöm. Valóban négy szocialista képviselő várakozik felszólalásra. Bárándy alelnök úrnak azzal adnám meg a szót, hogy ha a frakcióálláspontot jól összefoglalja, a többiek vissza fognak lépni. Parancsoljon! *(Derültség.)*

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr, a célzást is, bár ilyen felelősséget nem vállalnék magamra. Viszont egy dolgot valóban én is szeretnék tisztába tenni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Vitatkozhatunk persze arról, rendkívül érdekes vita, hogy közpénz vagy nem közpénz a tao. Nyilván a miniszterelnök úr mondott valamit. Én csodálkozom, hogy ehhez nem tartja magát a párt többi tagja, de ez egy mellékes

dolog. Arról van szó, tisztelt képviselőtársaim, hogy volt megint egy adattípus, ami eddig nem volt titkos, most meg titkossá teszik. Erről szól a történet!

Arról szól a történet, hogy önök folyton-folyvást azt csinálják, hogy valamire hivatkozva, törvényt alkotva, törvényt hozva, hogy pontosan fogalmazzak, próbálnak eddig egyébként nyilvános adatokból nem nyilvános adatokat kreálni. Hogy itt közpénzjelleg elvesztésére hivatkoznak vagy másra, nekem teljesen mindegy. Az a lényeg, hogy ezeket az információkat titokban akarják tartani, és nyilván nem véletlenül. Varga képviselőtársam elég jól elmagyarázta azt, hogy az elmúlt időszakban a taopénzekkel milyen visszaélések voltak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én csak azt remélem, hogy ezt a közpénz-nem közpénz jellegű vitát azért tudjuk most rövidre zárni, mert nem ez ennek az előterjesztésnek a lényege, hanem az, hogy megint valamire hivatkozva egy eddig el nem titkolható adatot megpróbálnak eltitkoltatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nem léptek vissza a többiek. Gógös képviselő úr még nem szólalt meg. Először neki adom meg a szót, parancsoljon!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Csak hogy hogyan lesz ebből közpénz, egy példát hadd mondjak el, ami egy kicsit mellbe vágott minket.

Miután egyetértettünk azzal, hogy az egyik iskola diáksportkörénél legyen diáksportfejlesztés, némi közbenjárással, meg céges kapcsolatrendszeren keresztül sikerült egy buszt vásárolni, amit azonnal lenyúlt a KLIK, ahogy megjött a KLIK, és onnantól kezdve *(Kezével gesztikulálva.)* a diáksportkörnek van ez, nem busza. Úgy gondolom, innentől kezdve most akkor lehet vitatkozni azon, hogy ez közpénz vagy nem, de egy dologra még mindig nem válaszoltak a kormánypárti képviselők, hogy ez mitől ilyen sürgős, kinek lépett valaki a tyúkszemére, vagy ki nyújtott be olyan adategyértelmezést, mint annak idején a Postabank vagy a Posta egyéb ügyeinél, amik miatt azt gyorsan rendezni kellett, vagy be kellett mennie Matolcsynak a miniszterelnökhöz, hogy az alapítványi közpénz nem közpénz. Erre adjon már valaki értelmes választ! Erre senki nem válaszolt. Mindenki azt magyarázza, hogy ez miért nem közpénz. Miért ilyen marha sürgős ez, uraim?

ELNÖK: Köszönöm szépen. Burány képviselő úr, parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Kormánypárti képviselőtársaim megpróbálták itt megint levezetni, hogy ez a fajta adókedvezmény hogyan veszíti el a közpénzjellegét. *(Derűltség az MSZP képviselői köréből.)* Ez egy figyelemre méltó kísérlet volt. Engem őszintén szólva nem teljesen győzött meg.

Csak két konkrét észrevételem van, egyrészt Répássy alelnök úr, másrészt Balla alelnök úr mondanivalójához.

Répássy alelnök úr az első hozzászólásában fejtette ki, hogy ez tulajdonképpen egy bevétel, amely a cégnél marad, mert az állam lemond róla. Nem, ez egy átengedett feladatfinanszírozás. Nem szabadon felhasználható ez a bevétel, amiről az állam ebben az esetben lemond, hanem kötött, törvényben meghatározott célra fordíthatja, vagy befizetheti az államnak - ez a két választási lehetőség van, jövedelemként nem gazdálkodik vele szabadon. Tehát másképp viselkedik, mint a családi adókedvezmény, ami ha ott marad a családoknál, akkor majd a család eldönti egyébként valóban, hogy mire használja fel, akár labdarúgócsapat támogatására is felhasználhatja az így keletkezett jövedelmét, de akár vehet rajta tejet vagy kenyeret. Ez valóban szabad felhasználású. Ez a fajta átengedés viszont nem szabad

felhasználású, mert meghatározott, törvényben meghatározott célokra lehet felhasználni. Nem marad ott a cégnél. *(Dr. Répássy Róbert: De az adózó dönti el, hogy mire használja.)* Az adózó eldöntheti a törvényi feltételek közepette, hogy hova irányítja tovább. Ez egy átengedett feladatfinanszírozás lényegében.

Az a nagy különbség, hogy ha befolyyna a költségvetésbe, és a költségvetési törvény vitájában eldöntենék, hogy ennek milyen része milyen sportágakra, ezen belül milyen egyesületekbe folyják be, akkor azért meg kellene magyarázni ezeket az aránytalanságokat, amit Varga képviselőtársam az előbb teljesen világosan elmondott. Azt is meg lehet persze tenni, vállalni kell érte a felelősséget. Így viszont kevésbé átlátható módon áramlik meghatározott egyesületekhez, és valljuk be, nem a magyar sport legjobb, legeredményesebb egyesületeihez ez a pénz, hiszen a kimutatásokból ez világosan látszik, hogy nem erről van szó.

S másképp viselkedik, mint az alapítványoknak, illetve az egyházaknak felajánlott 1 százalék is, mert ott azért van arra nézve érv - itt most elsősorban az egyházi felajánlásról beszélek -, hogy az miért maradjon titok. Magyarországon az Alaptörvény vagy alkotmány garantálja a vallásszabadságot. Ennek az is a része, hogy bárki szabadon gyakorolhatja a vallását, de az is a része, hogy senkit nem lehet kötelezni vallásának megvallására. Ilyen értelemben az, hogy ki támogat milyen egyházat, jogos, hogy megmarad az adótitok körében. De hát a Felcsútnak szurkolni nem vallás. Még. *(Derültség az ellenzéki oldalon. - Dr. Répássy Róbert: Viszont vélemény. Amit ugyanúgy véd az Alaptörvény.)* Ezt szerettem volna elmondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár urat illeti a válaszadás lehetősége. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Először is azt szeretnénk tisztázni helyettes államtitkár úrral együtt, hogy ez eddig is adótitok volt; azért volt adótitok, mert az adózás rendjéről szóló törvény 53. § (1) bekezdése a következőt mondja: „Adótitok az adózást érintő tény, adat, körülmény, határozat, végzés, igazolás vagy más irat.” Ebbe minden társaságiadó-kedvezmény felhasználásával kapcsolatos irat, az összes beletartozik. *(Burány Sándor: Akkor minek módosítani?)* Azért kell ezt szabályozni, pontosan e miatt a vita miatt. És ez a vita - itt az ellenzéki képviselők adnak rá éppen választ - ugyanúgy folyik a társadalomban; mondjuk azt, hogy a társadalomban, de azt is mondhatnánk, hogy a média részéről, azt is mondhatnánk, hogy a baloldali média részéről, és azt is mondhatnánk, hogy politikai célból történik ez a vita. S miután a társadalomban ilyen éles vita van erről, ezért egyértelműsíteni kell.

Tehát a társaságiadó-kedvezmény, az, hogy ezt ki és kinek adja, melyik sportszervezetnek vagy kulturális támogatásként egyébként melyik színháznak, vagy melyik film forgatásához, az eddig is adótitok volt, és a törvény szabályozása ki fogja mondani, teljesen egyértelműen, hogy a jövőben is azzá válik.

Egyébként pedig 51 adókedvezmény van a rendszerben, abból eddig kettő olyan rendszer van, amelyiknek három szereplője van: az egyik éppen az 1 százalékos felajánlás, a másik pedig a társaságiadó-kedvezmény. Nem csak az egyháznak adott 1 százalékos felajánlás adótitok ám, hanem ugyanúgy a sportszervezetnek adott 1 százalékos támogatás is adótitok, mégsem merül föl senkiben a társadalomban megkérdőjelezni, hogy ez adótitok-e. Semmi másról nem szól a társaságiadó-kedvezmény rendszere, mint ugyanerről. Van egy adózó, egy magánszemély adózó, aki szja-t adózik, és van egy másik adózó, aki ugyanolyan adózó az adózás rendjéről szóló törvény szerint, és rá is vonatkozik ilyen esetben az adótitok kedvezménye. *(Dr. Répássy Róbert: Ez így van. A sportnál is.)* Nem arról van szó, hogy a közpénz

ezentúl adótitokká válik, hanem arról, hogy a közpénzfelajánlás jelen esete, az, hogy kinek mennyit, ki adja kinek, az válik adótitokká, és erre a legjobb példa, még egyszer, az 1 százalékos felajánlás.

Egyébként pedig Varga Lászlónak mondom, hogy nem egy település lakosság száma dönti el, hogy milyen minőségű sportja van. Erre példaként mondom neked, hogy Hoffenheim lakossága 3 ezer. Nemrég a Bundesligában bajnok volt, a tavalyi költségvetése 40 millió euró, azaz több mint 12 milliárd forint, egy 3 ezer lakosú település labdarúgócsapatának. Tehát egyáltalán nem ez dönti el véleményem szerint ezt a kérdést.

A társasági adó rendszere egyébként ugyanúgy működik, kettős rendszer van: egyrészt, amikor a sportszervezet és a felajánló közvetlenül szerződik és közvetlen utalás történik, ez az úgynevezett régi szabályozás; de az új szabályozás szerint ugyanúgy az adóhatóság utalja ki az adott támogatást. Tehát mind a két rendszer működik, még az 1 százalékos felajánláshoz csatlakozva.

A hárszabály szerint a kivételes és sürgős eljárást a kezdeményezőnek nem kell megindokolnia. Vannak kivételek, amelyeket felsorol a hárszabály, hogy mire nem lehet ezt kezdeményezni, ennek megfelel a kezdeményezés; és vannak szám szerinti korlátai; valamint még az a feltétele, hogy a jelen lévő parlamenti képviselők legalább felének meg kell ezt szavaznia. Ennek mindnek megfelel ez a kezdeményezés. Ami pedig az érvelést, az indokolását illeti, a válaszom elején válaszoltam. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Most az eddigi szokásunknak megfelelően minden frakcióból van lehetőség arra, hogy valaki reagáljon. Ezzel Varga László képviselő úr szeretne az MSZP részéről élni. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Kiváló példát hozott államtitkár úr, és igazából már csak ezt az egy példát mondanám el így a holnapi vita előtt, hogy megvilágítsam a hatalmas különbséget az önök sportpolitikája, adópolitikája és egyébként a Hoffenheim labdarúgócsapata között, amelyet egyébként egy német informatikai vállalkozó tulajdonol. Ez a csapat ötödosztályú volt, itt futballozott gyerekkorában, és a saját megkeresett pénzéből felfuttatta ezt a csapatot, és saját maga épített neki stadiont is. Tehát azt gondolom, pontosan az ellenpéldája ez a német klub egyébként annak a sportpolitikának és társadalompolitikának, adópolitikának, mindennek, amit önök képviselnek.

Úgyhogy ettől a példától még nem változott meg a véleményünk az előterjesztésről. Semmi nem indokolja az előterjesztést, semmiféle társadalmi folyamat, semmiféle elérendő nemes cél. Egész egyszerűen arról van szó, hogy valamit önök el akarnak titkolni, aminek a nyilvánossága nyilvánvalóan társadalmi érdek. Ezt mi a magunk részéről a megmaradt szűk nyilvánosság keretei között nyilvánvalóan megpróbáljuk majd megakadályozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szilágyi György képviselő úr, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Hát, államtitkár úr, sok mindenre választ kaptunk, legfőképpen arra, hogy miért kell kivételes eljárásban tárgyalni. Ön elmondta: csak - azért, mert önöknek jelen pillanatban egy feles törvényhez megvan a feles többségük, és akkor, ha tetszik, ha nem, hétfőn önök hozzák, és 24 órán belül átviszik.

De arra nem adott választ, államtitkár úr, hogy mi indokolja. Ön azt mondja, hogy ez eddig is adótitok volt. Ha eddig is adótitok volt, akkor most miért kell ilyen gyorsan elfogadtatni ezt a törvényt? Ha ön szerint ez eddig is az volt? Én elmondom, miért: azért, mert tanultak esetleg a Magyar Nemzeti Bank alapítványainál történt dolgokból, és attól félnek, hogy az egyébként önök szerint eddig is adótitkot valaki megtámadja a bíróságon, és azt mondja ki a bíróság, hogy ez mégsem adótitok innentől kezdve, és, mondjuk, ki kellene adni.

Számomra érthetetlen, abszolút érthetetlen, hogy az, hogy ki adja és kinek, miért kell hogy titkos legyen. Nemhogy megszüntetnék a titkosításokat - annyi titkosítás van ebben az országban, hogy az már katasztrófa! De ennél a rendszernél még talán az is érthetőbb volt, hogy miért titkosították, mondjuk, mit tudom én, Farkas Flórián büntetőügyét 30 évre (*Dr. Répássy Róbert: Micsoda?!*), mert ott legalább tudta az ember, hogy mit akarnak eltitkolni. De itt, adott esetben fogalma sincs az embernek, önök nem is magyarázzák meg adott esetben, hogy mi az, amit... (*Közbeszólások.*) De látom, értetlenkednek... Igen, a köztársasági elnöki kegyelem 30 évre titkosítva van, hogy miért...

ELNÖK: És melyik köztársasági elnök adott Farkas Flóriánnak bármilyen kegyelmet?

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Teljesen mindegy! Titkosítás van ebben a dologban...

ELNÖK: Csak a félreértések elkerülése végett!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): A titkosításokról beszéltem, elnök úr, hogy mennyi titkosítás van ebben az országban...

ELNÖK: Szabad megkérdezni, mert ugye nem tartozik a tárgyhoz, de ha már olyan témakörrel beszél, ami nem tartozik a tárgyhoz: ki volt az a köztársasági elnök, aki elnöki kegyelmet adott?

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Ja, és ki volt az a Farkas Flórián...? (*Derűltség.*) De azt mindenki tudja. Ezen lépünk túl!

ELNÖK: Nem, én csak kérdezem, képviselő úr, tudja, ki volt az?

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Azt hiszem, Sólyom László volt talán?

ELNÖK: Nem. Göncz Árpád.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Göncz Árpád. Jó.

ELNÖK: Folytassa, képviselő úr, nyugodtan, csak a jegyzőkönyv kedvéért.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Jó, de titkosítva van, ugye, jól tudom, elnök úr? (*Dr. Répássy Róbert: Néhanyszor már mondtuk, hogy nem.*)

ELNÖK: Még egyszer mondom: nem lehet titkosítani. Nem lehetséges.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): A háttéranyagot nem lehet titkosítani?

ELNÖK: Nem lehetséges. Hogy a köztársasági elnök miért ad elnöki kegyelmet, szerintem ott nincs is indokolási kötelezettsége. *(Jelzésre:)* Nincs indokolási kötelezettsége - miniszter úr is megerősíti. Titkosításról nem volt szó. De én nem fogom Göncz Árpádot megvédeni, félreértés ne essék, ezt meghagyom képviselő úrnak. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): De Farkas Flóriánt megvédték - na, jó...

Tehát, ki adja és kinek? Miért kell titkosnak lennie annak, hogy ki adja és kinek? Mondják meg! Erre válaszoljon, államtitkár úr! Miért titok ez?

ELNÖK: Az elnöki kegyelem vagy más? *(Derültség.)*

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Jelen pillanatban erről a törvényről próbálok beszélni egyébként. *(Közbeszólások.)* Az lehet, hogy önöknek nem tetszik az, ha az ellenzéki pártok megpróbálnak esetleg rávilágítani akár egy ilyen lehetőségre is - mert lassan már más nem lesz, ugye, a média is teljes mértékben az önök kezében lesz -, mondjuk, egy ilyen törvényalkotási bizottsági ülésen arra, hogy önök milyen újabb trükkökkel próbálkoznak, mert ugye a trükkök százain már bőven túl van, amiket önök megcsináltak. Tehát még egyszer szeretném azt megkérdezni, és erre válaszolhatna, államtitkár úr, hogy miért kell titkosítani azt, hogy ki adja a pénzt és kinek. Főleg akkor, ha ön azt mondja, hogy egyébként eddig is adótitok volt.

Azt nem értem csak, ha tudja, és államtitkár úr biztosan tudja, hiszen ön vezeti a NAV-ot, tehát a NAV vezetőjeként biztosan tudja, hogy adott esetben taokedvezményt hogyan lehet igénybe venni. Ezt a taokedvezményt úgy lehet igénybe venni, képviselőtársamnak is tudnia kellene, mert ott ült a sportbizottságban, hogy hogyan lehet a taokedvezményt igénybe venni, és ha taokedvezményt igénybe vesz valaki, akkor az a következőképpen történik. Önök meghatároznak - mert ezt a törvényben nem írják le - nagyjából egy keretösszeget, ez a keretösszeg lehet, mit tudom én, mondjuk, 20-30-40-50 milliárd forint; soha nem mondják meg, mennyi ez a keretösszeg, amit taokedvezményben igénybe vehetnek a látvány-csapatsportágak. A látvány-csapatsportágak, az egyesületek leadják az igényüket az adott sportági szakszövetségnek, és adott sportági szakszövetség, hogy honnan, nem tudni, de tudni fogja, hogy mennyi az a keret, amit fölhasználhatnak abban az évben. Vegyünk csak egy példát: mondjuk, Mezőkövesd stadionfelújításra vagy bármi másra, utánpótlás-nevelésre pályázik, mondjuk, 300 millió forintra. Azt mondja a Magyar Labdarúgó Szövetség, hogy jó, én megnéztem azt a sportkonceptiót, amit benyújtottál nekem, és adok lehetőséget arra, hogy 300 millió forint taokedvezményt ebben az évben összeszedjél, és erre a célra, amit meghatároztál, felhasználhasd. Amikor ön megkapja, Mezőkövesd megkapja az engedélyt, akkor onnantól kezdve most már titkosítani fogják a szerződéseket is? Mert akkor meg kell keresni azt a vállalkozót, aki neki a bizonyos célokra nyújtott támogatást oda fogja adni. De ez nem egy cél, hanem lehet akár 30-40-50 cél is! Akkor azokat a szerződéseket, amelyeket kötnie kell az egyesületnek azzal a vállalkozóval, azzal a céggel, aki nyújtani fogja a támogatást neki, akkor azt a szerződést is titkosítani fogják? Mert ha nem titkosítják azt a szerződést, és vissza lehet nézni vagy ki lehet kérni, csak fölhívom a figyelmet rá, hogy akkor van itt egy lyuk; akkor elképzelhető, hogy abból a szerződésből kiderülhet még mindig, hiába akarják adótitoknak minősíteni, hogy az a vállalkozó mennyi pénzt adott. Hiszen neki össze kell szednie a 300 millió forintot, és amikor összeszedte, akkor elindulhat az a projekt, amivel el kellene számolnia egy év után, hogy valóban megkapta ezt a pénzt, valóban arra a célra használta fel, amire kapta, és valóban jól

gazdálkodott azzal a pénzzel, amit társaságiadó-kedvezményben, társaságiadó-támogatásként megkapott.

Államtitkár úr, ha ezt titkosítják, akkor elvileg az egész eljárást titkosítani kellene, és innentől kezdve semmi más lehetősége nem lesz az állampolgároknak, vagy annak, akit érdekel, hogy egy-egy évben mennyi támogatást kapott, mondjuk, a Ferencváros, a Mezőkövesd, a Kisvárda, és még sorolhatnám azokat az egyesületeket, vagy éppen az MTK... *(Közbeszólás a kormánypárti oldalról: Elnök úr, a vitát lezártuk már?)*

ELNÖK: Parancsoljon, folytassa, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Nem, csak megvárom. Képviselő úr, szóljon hozzá, nyomjon nyugodtan egy gombot, úgyis én is mindig szoktam hallgatni, amikor felszólal, félévente egyszer a parlamentben, és tényleg jókat mond. Szóljon nyugodtan, mondja el!

ELNÖK: Képviselő úr, ne személyeskedjen! Ez már a sokadik személyeskedés. Folytassa, legyen kedves, a felszólalást, ha még kíván szólni! Parancsoljon! *(Dr. Répássy Róbert: Attól, hogy valaki sokat beszél, még nem okos! - Szilágyi György kikapcsolja a mikrofonját.)* Ezek szerint képviselő úr nem kíván hozzászólni.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Elnök úr...

ELNÖK: Parancsoljon! Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Elnök úr, én úgy gondolom, az az arrogancia, az a nagyképűség - és most nem önről beszélek egyébként -, ami a Fidesz-KDNP táborában jelen van, teljesen felesleges önökkel vitázni, teljesen felesleges bármit is mondani önöknek, önök egyszerűen olyan magas lovon ülnek, még mindig, mert többségben vannak a parlamentben, amit én, esküszöm önnek, semmi mást nem kívánok jobban, mint hogy ezt elveszítsék 2018-ban *(Dr. Répássy Róbert: De ezt majd a választók eldöntik.)*, és utána azt a nagyképű gőgösséget lássuk majd az arcukon akkor, amikor majd ott ülnek kisebbségben a parlamentben! *(Dr. Répássy Róbert: Volt már ilyen egyébként.)* Lesz is. *(Dr. Répássy Róbert: Csak akkor ti még nem is voltatok képviselők.)*

ELNÖK: Azon gondolkodom, hogy ha a bekiabálások számát nézzük, akkor én nem látom azt, hogy a kormánypárti képviselők akár itt a bizottsági ülésen is fölényben lennének. De meghallgattuk képviselő úrnak az általános politikára vonatkozó megjegyzését is. Bízunk ennek eldöntését a választópolgárokra!

Balla György alelnök úr kért szót a Fidesz-frakció részéről. Parancsoljon!

BALLA GYÖRGY (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Én arrogancia és nagyképűség ügyében nem érzem hivatottnak magam arra, hogy Szilágyi képviselő úrral fölvegyem a versenyt, úgyhogy nem reagálnék az ő hozzászólására.

Ellenben amit Varga képviselő úr mondott, arra igen. És azért, mert egy fontos hozzászólásnak gondolom, és a sok vádaskodás mellett végre arra is választ ad, hogy ki mit gondol a magyar sportról. Az ön példája, a Hoffenheim példája egy valós példa. Az ön korábbi miniszterelnöke, Gyurcsány Ferenc ezt a példát meg is valósította, amikor azt mondta, többször kijelentette, hogy ő közpénzt sportra nem kíván

fordítani. Mi azt gondoltuk, hogy ez az ő személyes gondolkodása, de amit ön elmondott, hogy az a jó, amit a Hoffenheim csinál - ami egyébként tényleg jó -, és nem az, hogy közpénzek mennek a sportra, az világossá teszi azt, hogy az MSZP gondolkodása ebben az ügyben nem változott meg.

Szerintünk az fontos, kifejezetten fontos, és igen, ha úgy tetszik, a társadalompolitikánk része, hogy a magyar sportot támogatni kell. Közpénzből is támogatni kell. Lehet, hogy Gógös képviselő úr bekiabál, hogy „a versenysportot?”. *(Gógös Zoltán: Igen!)* Szerintem például igen. *(Dr. Répássy Róbert Gógös Zoltán felé: Miért, és az olimpiai sportágak? Az nem versenysport?)* A kajak-kenu, a vívás, a birkózás és egy csomó sportág állami támogatás nélkül képtelen lenne egyébként működni. Ezért szerepel a magyar költségvetésben ilyen sportoknak a támogatása. Többek között az utánpótlás támogatása is.

Megpróbáltuk a látványsportok esetén, amelyeknél ténylegesen van reális esély arra - mert egy kajak-kenuban nem nagyon van, vívásban is sokkal kevesebb -, hogy valódi vállalkozói pénzek tudjanak a látványsportokhoz kerülni, ezért nem tettünk mást, mint valami hasonló rendszert kezdtünk el működtetni, mint amit önök vezettek be, egyébként nagyon helyesen, a kultúra támogatásában. S azért tettük ezt, mert szerintünk a sport a kultúra része, ugyanúgy, mint a színházak, amelyeket önök teljesen hasonló módon - ön ismertette a bizottsággal egyébként, így van, és helyes volt -, hasonló módon, taopénzekkel a színházak gazdálkodhattak, a színházakat támogatni lehetett ilyen pénzekkel. S miután azt gondoljuk, hogy a sport is a kultúra része, és nagyon fontos dolog a magyar társadalomban, ezért ellentétben önökkel mi azt gondoljuk, hogy ezeket a sportágakat célszerű ilyen taopénzekkel is támogatni.

Önök igaza van - és szerintem ez az egy fontos momentuma volt a bizottsági ülésnek -, ebben jelentős különbség van önök és köztünk. Szerintünk szükséges támogatni taopénzekkel is és költségvetési forrásokkal is a magyar sportot. Önök szerint meg nem. *(Gógös Zoltán: De miért titkosan? Miért nem nyíltan?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát lezárom, és megadom a szót államtitkár úrnak, ha kíván még választ adni. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelt Bizottság! Röviden három kérdésre szeretnék reagálni. Az egyik, hogy a társasági adó mértéke, hogy egy cég, egy gazdálkodó, gazdasági társaság mennyi társasági adót fizet, az most is adótitok. A társasági adó bevallása és az abban lévő adófizetési kötelezettsége adótitok. Nem nagyon értem, miért lenne ez más abban, amikor ugyanabból a fizetési kötelezettségéből a törvény lehetővé teszi neki, hogy följánljon másnak, ez miért ne lenne adótitok? Egyszerűen annyi történik, hogy most ez be lesz írva egyértelműen az adózás rendjéről szóló törvénybe, pontosan az ilyen viták elkerülése végett.

A szerződések titkosak lesznek-e? A szerződés most is titkos. Még egyszer, 53. § (1) bekezdés: „Adótitok az adózást érintő tény, adat, körülmény, határozat, végzés, igazolás vagy más irat.” A szerződés most is az adótitok részét képezi.

S végezetül Szilágyi képviselő úrnak: bizonyára kedvenc labdarúgócsapata a Mezőkövesd Zsóry FC, azért emlegeti ennyiszor. Ennek én nagyon örülök; én viszont nem tudom megígérni, hogy önnek ingyenbérletet adok a mérkőzésekre. *(Derűltség.)* Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a határozathozatal következik.

Először, miután módosító javaslat nem érkezett, kizárólag az összegző jelentésről kell döntenünk. Kérem képviselőtársaimat... *(Közbeszólások.)* Ha Szilágyi

képviselő úr is megengedi, hogy szavazzunk, akkor szeretném javasolni... *(Szilágyi György: Nem én beszéltem, hanem államtitkár úr!)* Én képviselő úrnak hallottam az egyedülálló orgánumát *(Derültség.)*, de bizonyára én hallok rosszul.

Tehát ha mindenki megengedi, akkor most az összegző jelentésről kellene a bizottságnak döntenie. A kormány az összegző jelentést támogatja. Kérem, szavazzunk! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság az összegző jelentést 25 igen szavazattal, 9 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Bizottsági előadónak Szűcs Lajos képviselő urat javaslom. Kérem, hogy kézfelemeléssel szavazzunk! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag Szűcs Lajos képviselőtársunkat bizottsági... *(Szilágyi György: Nem egyhangúlag! - Derültség.)* Elnézést kérek Szilágyi képviselő úrtól. A bizottság eddigi politikai kultúrájának megmaradt részeit is tudjuk tovább rombolni. Úgyhogy bocsánat, ki az, aki tartózkodik? Ki az, aki ellene szavaz? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy 1 ellenszavazattal, Szilágyi képviselő úr ellenszavazatával a bizottság Szűcs Lajos képviselőtársunkat bizottsági előadónak megválasztotta. *(Dr. Répássy Róbert: És akkor most szavazunk a kisebbségi előadóról is? - Derültség.)*

Varga László pedig a bizottság kisebbségi előadója lesz. *(Közbeszólások: Erről akkor most nem kell szavazni?)*

Az ülés berekesztése

Köszönjük szépen a mai munkát. Holnap a plenáris ülésen folytatódik ennek a vitája. Az ülést berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 18 óra 24 perc)

Dr. Gulyás Gergely
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Madarász Mária, Nánásiné Czapári Judit és Prin Andrea